

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Hvad er O Gud din Miskundhed

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 329.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114460811184/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

204.

[9r] *Dom 14 Evang Luc 17.*

1.
 Hvad er O Gud din Miskundhed
 Uendelig at maale
 Din naades øye seer her need
 Och veed hvad Jeg kand taale
 Er end min byrde tung som steen
 Och dig min bøn erindrer
 Du strax hindrer
 alt det som mig gjør meen.
 Min smerte du forlindrer.

[9v] 2.
 Du siger ey saa snart: vær reen
 Min svaghed Jo maae vige
 Hvi skulde Jeg da være seen
 Din naade tak at sige
 O glemte Jeg, som verden dig

Tilbørligen at ære
 Du med værre
 Da burd' at straffe mig
 Och intet ofverbære.

3.
 Ney ney saa længe Jeg er til
 Och skal paa Jorden være
 Jeg mine læbers Øxen vil
 'Til offer dig frembære.
 Jeg siden och i Lifsens Land
 Med Engle sang och stemme
 vil ey glemme
 O S[ø]de frelsermand
 Din lof och prjs at fremme.

[10r] *Dom 15 post Trin Evang Mat 7.*
[plads afsat, en hel side.]

205.

[10v] *Dom 16 post Trin Evang Luc. 7.*

1.
 Hvad vilt du Dødelige
 Paa Verden slaa din ljd
 Hvad vilt du dig tilsige
 Langvarig alders tjd
 Naar du paa gifver act
 Du dagligen fornemmer
 At Døden ingen glemmer
 Det er den gamle pact.

2.
 Saa stoer af Stand och ære
 Saa deylig ung och let
 kandst du ret aldrig være
 At Døden Jo sin ret
 Af dig udkræfve vil
 Thi tænk dig om i tide
 Du kandst ey tiden viide
 Naar det dig falder til.